

Erhvervsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K
E-mail: sasisa@em.dk og jacfre@erst.dk

WILDERS PLADS 8K
1403 KØBENHAVN K
TELEFON 3269 8888
MOBIL 91325619
CPH@HUMANRIGHTS.DK
MENNESKERET.DK

DOK. NR. 23/02122-3

28. SEPTEMBER 2023

SPECIALUDVALGSHØRING OM KOMMISSIONENS MEDDELELSE FOR 'SME RELIEF'-PAKKEN

Erhvervsministeriet har ved e-mails af 13. september 2023 og 19. september 2023 via EU-specialudvalget for konkurrenceevne, vækst og forbrugerspørgsmål anmodet om Institut for Menneskerettigheders eventuelle bemærkninger til Kommissionens meddelelse for 'SME relief'-pakken.

Instituttet har udelukkende bemærkninger til afsnit 3.1.4 angående 'forenkling af procedurer og rapporteringskrav'. I dette afsnit fremlægger Kommissionen deres indsatser med for at rationalisere rapporteringskravene som følge af EU-lovgivningen med henblik på at reducere denne byrde med 25 %, uden at underminere de dermed forbundne politiske mål.

Først vil instituttet gerne anerkende behovet for at undgå unødvendige administrative byrder, herunder i særdeleshed for små og mellemstore virksomheder (SMV'er). Disse virksomheder udgør langt størstedelen af de europæiske og danske virksomheder og er helt essentielle for samfundsøkonomien. SMV'er er, qua deres andel af økonomien, afgørende for unionens og Danmarks målsætninger angående bæredygtighed, herunder respekt for menneskerettighederne. I overensstemmelse med dette, fastslår FN's Retningslinjer for menneskerettigheder og erhverv, at alle virksomheder forventes at respektere menneskerettighederne, uanset størrelse.¹

På den baggrund bør de i afsnit 3.1.4 omtalte tiltag om bæredygtighedsrapportering ikke unødigt ekskludere SMV'er. Selv SMV'er, der ikke er direkte dækket af kravene i direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering (CSRD)², kan forvente krav om at dele bæredygtighedsoplysninger med virksomheder i deres værdikæde, der er dækket. Dertil kommer informationskrav fra initiativer hjemmehørende i

¹ FN's Retningslinjer for Menneskerettigheder og Erhverv, 2011, princip 11

² Direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering (D (2022)2464)

andre af Kommissionens tjenestegrene såsom EU Taxonomien³ eller det forventede Corporate Sustainability Due Diligence direktiv, der ligeledes anlægger en værdikædebaseret tilgang til due diligence-forpligtelsen. I forhold til sidstnævnte er det værd at genkalde, at det studie, der informerede kommissionens forslag på due diligence-området (der må forventes at være mere krævende end rapporteringsdelen), fandt, at den forventede ekstra omkostning for SMV'er ved at udvise due diligence var meget lille (0,08% af virksomhedens overskud).⁴ SMV'er er også, i kraft af deres størrelse, hurtige til at foretage omstillinger og tilpasninger til markedet. De er, i sammenligning med større virksomheder, vant til mere direkte kontakt med aktører i deres værdikæder, både leverandører og kunder.

Alligevel varsler Kommissionen i afsnit 3.1.4, foranstaltning 9, yderligere indsatser for at rationalisere rapporteringskravene for SMV'er på bæredygtighedsområdet. Det er i den forbindelse afgørende at erindre, at CSRD kun dækker børsnoterede SMV'er, og at der i Kommissionens delegerede retsakt om standarder for bæredygtighedsrapportering⁵ allerede er indføjet udvidede indfasninger af rapporteringsforpligtelserne for virksomhederne iht. størrelse.

Snarere end yderligere at reducere krav til SMV'er ved hjælp af rationaliseringsplaner i hver tjenestegren, bør Kommissionen prioritere tiltag der kan facilitere SMV'ernes respons på de akkumulerede bæredygtighedsinitiativer. Kommissionen bør sikre, at der i både implementering af allerede vedtagne retsakter, samt i udarbejdelsen af nye (såsom Corporate Sustainability Due Diligence Directive), indarbejdes indsatser som understøtter SMV'ers rolle i implementering af initiativerne. I forbindelse med bæredygtighedsrapportering, bør Kommissionen prioritere indsatsen for at klarlægge forventningerne til en dobbeltvæsentlighedstilgang til rapportering og dennes implementering blandt SMV'er. Ved at fokusere på dobbelt væsentlighed, kan en SMV proaktivt vurdere, hvad der, ud fra deres værdikæder og aktiviteter, er væsentligt at kommunikere om.

Ved at reducere krav om rapportering på bæredygtighed, risikerer man ydermere at vanskeliggøre SMV'ers evne til at opfylde de informationskrav i forhold til bæredygtighed fra kunder og investorer. Ligeledes risikerer sådanne tiltag at udhule muligheden for større virksomheder og investorer at tilgå den information, der skal til for at lave deres bæredygtighedsrapportering, herunder deres væsentlighedsanalyser, på en fyldestgørende måde. Hensigten med Kommissionens overordnede bæredygtighedsrapporteringsindsats er at

³ R (2020)852), SFDR R (2019)2088)

⁴ BIICL et al, Study on due diligence requirements through the supply chain, European Commission (January 2020) y Table 8.33 p427-428

⁵ C (2023) 5303

sikre at investorer og andre interessenter har adgang til den nødvendige information for at vurdere virksomheders indvirkning på mennesker og miljø. At tilpasse rapporteringskravene for SMV'er risikere dermed at underminere dette politiske mål.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at regeringen arbejder for, at foranstaltning 9 gentænkes i det bredere perspektiv af nuværende og planlagte virksomhedsrettede bæredygtighedsrelaterede tiltag, så indsatsen ikke vil medføre utilsigtede bensepænd for både SMV'er og deres kunder eller investorer.

Med venlig hilsen

Cathrine Bloch Veiberg

CHEFKONSULENT